

Espanya “vist tècnicament ja no és cap democràcia”

written by Ralf Streck | 5 de juny de 2019

No es podia esperar altra cosa (altra vegada del Parlament a la presó). Els experts s'estiren els cabells. En contra de les lleis i de la constitució (com ja havia advertit repetidament abans gent de gran anomenada en dret constitucional, com Javier Royo o Joaquín Urías) malgrat tots els avisos, una institució sense atribucions per fer-ho, ha facilitat “l'impossible”.

Quatre catalans electes, en presó preventiva, han estat suspesos per una decisió de la Mesa del nou Parlament, amb els vots dels partits que ja havien votat en el seu dia per l'intervenció administrativa de Catalunya, a través de l'article 155.

“Decisió presa amb prudència”.

Els socialdemòcrates (PSOE), el Partit Popular (PP) i l'ultranacionalista Ciudadanos (Cs) tornen a remar junta a la barca ultranacionalista. Només els representants del partit esquerrà Podemos, van votar en contra tímidament. En realitat només volien que fos el Tribunal Suprem el que decidís. I això és igualment un disbarat, com veurem.

La nova presidenta del parlament, Meritxell Batet, diu però, que la decisió de la suspensió ha estat presa “amb prudència” i “amb la màxima seguretat legal possible”. A la vista de la pluja de crítiques dels experts, aquestes paraules només es poden considerar una sàtira cent per cent.

Això ho sap també Batet, que a causa de les eleccions que hi haurà el diumenge ha caigut de ple en el parany que li han preparat els partits de dretes. Ha pujat ara a la barca dels violadors del dret. Des de la seva elecció, en tots aquests

dies anteriors ha intentat per tots els mitjans d'esquivar una decisió o d'ajornar-la fins després de les eleccions municipals, europees i a territoris autonòmics, semblants als Lands alemanys.

Ella volia passar la castanya cremant al jutge Manuel Marchena i al Tribunal Suprem. En realitat el seu deure segons l'article 71 de la constitució era "prendre de seguida totes les mesures pertinents" per tal que els elegits no fossin impeditos "en l'exercici del seu mandat". Però enlloc d'otorgar-los-hi de moment impunitat i de presentar la suspensió a la votació del ple del parlament com preveuen les lleis, va intentar que fos el jutge qui decidís o almenys guanyar temps. Perquè a l'Espanya central amb una conducta legal envers els catalans no es guanya cap vot, després que en el darrer any i mig s'atíat l'opinió contra ells amb un nacionalisme extrem.

Però l'actuació de Marchena al Tribunal Suprem és gairebé encara més dramàtica. Amb la seva actuació i les seves decisions Marchena en realitat ha desvelat que una decisió anterior del seu Tribunal Suprem era il·legal-

Atribucions.

Ara Marchena va declarar lacònicament que el Tribunal no tenia atribucions per decidir-ho. De sobte fa seva l'opinió del Parlament català que havia invocat la separació de poders. Així Marchena decideix com li dóna la gana.

El jutge del PP ajuda així el seu partit en la campanya electoral, després de la seva desfeta a les eleccions parlamentàries de l'abril. Marchena és l'home que havia estat escollit per controlar pel seu partit, els alts tribunals i el Consell del poder Judicial. Això ho va deixar entreveure estúpidament el partit i va espatllar els tractes.

Malgrat això el jutge li segueix prestant bons serveis. Com a president del tribunal que ha de sentenciar aviat sobre els

catalans, ha refusat (el dijous fins i tot de mala manera) de presentar una justificació jurídica de la suspensió. Això li havia demanat la presidenta del parlament, Batet. I aquest refús també és absurd. Aquest tribunal fins i tot i sense que ningú li hagues demanat, va presentar una estimació jurídica de l'intentada exclusió de candidats exiliats com Carles Puigdemont, encara que ell mateix s'havia declarat incompetent en aquesta qüestió.

Caldria reflexionar detingudament sobre què representa per la democràcia aquesta suspensió dictada amb el vist i plau de la socialdemocràcia. De debò pot decidir arbitràriament la Mesa d'un parlament sobre l'exclusió de parlamentaris? Això és dramàtic! Així es falsegen les majories. Al nou govern socialdemòcrata, li va endolcir la decisió, que ara li sigui més fàcil d'obtenir una majoria. Cosa que ara no té. La situació legal -i ho han advertit contínuament molts juristes- és completament clara. Per prevenir qualsevol arbitrarietat només pot decidir el parlament en sessió plenària. Abans, però, compta la immunitat.

Aquesta l'haurien d'haver rebut els parlamentaris amb la seva elecció el 28 d'abril igual que la seva llibertat de l'empresonament, com va recordar el jurista constitucionalista Pérez Royo. I una suspensió només pot dictar-se si abans s'ha concedit la immunitat. Per això el seu col·lega Urías ha dir que aquí s'ha realitzat "l'impossible" amb una vulneració de la llei.

Drets polítics desballestats

Aquí s'han desballestat amb alçaprem drets polítics de persones que no han estat condemnades i per les que, en un estat de dret, ha de valer la presumpció d'innocència. Per aquesta pressumpció, van poder presentar-se a les eleccions i jurar el seu càrrec com a parlamentaris, ja que disposen de tots els drets polítics i civils. Ara però, aquests drets són anul·lats amb una decisió arbitrària. Es roba els seus vots a

innumerables ciutadans amb una decisió de pocs membres de la mesa del parlament. Aquí ja no es pot dir que es destralegen els principis democràtics, sinó que són demolits amb una serra mecànica.

Per això ha dit el constitucionalista Pérez Royo, en una col·laboració del divendres per eldiario.es, que aquesta suspensió és "una decisió política". Com a títol advertidor va escollir "Atemptat contra la divisió de poders", i altres juristes ho han anomenat "Cop d'estat contra l'estat de dret".

El coordinador de la defensa en el procés contra els catalans ha declarat que una suspensió només és possible legalment, després d'una sentència condemnatòria ferma. Jaume Cuevillas ja havia criticat a Telepolis que en el procés contra els polítics i activistes catalans, amb les acusacions inventades per rebel·lió, sedició i malversació s'havien canviat totes les regles per tal de poder arribar a una condemna.

Hom pot creure que Cuevillas, com a defensor, és parcial. Però de parcials ho són tan poc els professors andalusos Urías i Pérez Royo i 120 col·legues seus de tot Espanya (que han parlat d'una banalització de retrets com la rebel·lió, i de "acusacions demencials sense base jurídica") com els jutges d'Alemanya, Bèlgica, Suïssa o Gran Bretanya, que van negar extradicions, perquè Espanya no va poder presentar cap prova per les acusacions, amb les que es volia tancar aquests polítics a la presó per 25 anys.

I aquí el gos es mossega la cua. Precisament el fet de què aquests polítics han estat objecte d'acusacions absurdes i se'ls hi nega la llibertat en contra de totes les lleis vigents, es fa servir d'argument per no deixar-los-hi exercir el seu nou càrrec.

Tot mirant les eleccions europees

Això hauria de passar només en cas d'excepcions molt comptades. Aquí s'ha violat el dret de manera tan massiva que

advocats com Cuevillas, parteixen de la base que les sentències seran anul·lades pels tribunals internacionals a Europa. Cuevillas està convençut de què “aquesta batalla la guanyem a Europa”.

Sense parlar-ne directament, és clar que parla tot mirant les eleccions europees. Diumenge, molt probablement serà elegit per al Parlament d'Estrasburg, el parlamentari suspès a Espanya i cap d'ERC. Va ser estratègicament ben preparat que fos candidat pels dos Parlaments.

Perquè no es pot pas comptar que a Estrasburg es deixin convèncer per un procediment evidentment tan il·legal. Diferentment que amb una sentència del Tribunal Internacional de Drets Humans, el tractament tan diferent que tindran a Estrasburg els presos i exiliats catalans elegits, comparat amb els seus procediments gens democràtics, serà per Espanya com una dutxa d'aigua freda.

Mentrestant hom només pot subscriure el que diuen moltes persones com el professor Carles Sirera. A diversos piulets expressa la seva indignació pel fet que s'hagin produït aquestes suspensions. Compara aquest esdeveniment amb alguns de la república de Weimar, el decret d'excepció segons l'article 48 i l'ascens del nazis a Alemanya. I el constitucionalista Urias, rebla el clau: “Tot és permès, per expulsar els parlamemntaris del Parlament.” diu indignat. I afegeix que l'article usat no és aplicable als diputats presos: “Per tots els que han estudiat dret, això és barbàrie”. I aquest professor arriba a la conclusió: “Vist tècnicament ja no som cap estat de dret” i creu que haurà de llençar a la brossa en seu manual sobre dret constitucional.

Traducció de l'alemany: Pere Grau i Rovira (Hamburg)

L'enllaç amb l'original alemany és:
<https://heise.de/tp/features/Achtung-Antifaschisten-Nazis-sind-nun-eine-geschuetzte-Gruppe-in-Spanien-4428490.html>